

Ægteskab, skilsmisse og gengiftning

Bilag til vedtægter for Luthersk Missions frimenighed, Hvidovre

Denne skrivelse gengiver Frimenighedens mål og retningslinier for så vidt angår ægteskab, skilsmisse og gengiftning. Skrivelsen er forpligtende for det til enhver tid siddende ældsteråd og kan kun omstødes ved et menighedsmøde efter de i vedtægterne gældende retningslinier.

I følge Bibelen er ægteskabet en Guds skaberordning, og det er Guds vilje, at ægteskabet skal være livsvarigt mellem én mand og én kvinde (1. Kor. 7.39; Rom. 7.2-3). Bibelen lærer os, at alle i Guds menighed skal holde sig fra utugt. Det vil sige fra enhver form for seksuel aktivitet uden for ægteskabet (Gal. 5.19-21). Hvor ægteskabet æres, er det til stor velsignelse for ægtefællerne selv, for deres børn, for deres nærmeste og for samfundet. Det store antal skilsmisser, der finder sted i Danmark, må på den baggrund betragtes som en stor menneskelig og samfundsmæssig tragedie og som et udtryk for et omfattende frafald fra Guds Ord og hans vilje.

Som det var tilfældet for den første kristne menighed, er enhver kristen menighed kaldet til at værne om ægteskabet. Samtidig er menigheden kaldet til at være i verden og følge Jesu eksempel som sådan. I vores samfund i dag er der mange, som er blevet skilt og gift igen, og som kristne er vi kaldet til at møde enhver fraskilt og gengift med omsorg, kærlighed og med budskabet om, at der er tilgivelse for enhver bekendt synd (1. Joh. 1.9).

I en luthersk sammenhæng udgør det en særlig vanskelighed, at der er to syn på spørgsmålet om, hvorvidt fraskilte kan indgå nyt ægteskab. Uenigheden knytter sig til fortolkningen af Matt.19.9, hvor Jesus siger: "Jeg siger jer: Den, der skiller sig fra sin hustru af anden grund end utugt og gifter sig med en anden, begår ægteskabsbrud".

Nogle mener, at Jesus her åbner mulighed for gengiftning i de tilfælde, hvor en fraskilts ægtefælle har været vedkommende utro. Først bør de to parter søge at forlige sig (1. Kor. 7.11), men hvis forlig er udelukket, er den "uskyldige" part fri til at indgå nyt ægteskab.

Andre mener, at Jesus i Matt. 19.9 alene åbner mulighed for skilsmisse - ikke gengiftning - for den, hvis ægtefælle har været utro. Andre steder synes Jesus og Paulus nemlig at afvise enhver mulighed for nyt ægteskab for fraskilte (Mark. 10.11-12; Luk.16.18; 1. Kor.7.10-11).

Som situationen er, må vi anerkende den indbyrdes uenighed som et givent vilkår og finde en praksis, der tager hensyn til begge syn - uden at lade de fraskilte og gengifte i stikken. På denne baggrund har vi vedtaget følgende i Frimenigheden:

1. Det er et højt prioriteret mål at støtte de kristne ægteskaber og yde hjælp, støtte og vejledning overfor både dem, der ønsker at gifte sig, og etablerede ægtepar. Hjælpen må ikke mindst bestå i undervisning og vejledning samt en evangelisk opmuntring til at leve efter Guds vilje i ægteskabet.

2. De fraskilte og gengifte må modtages i menigheden som alle andre. Nogle fraskilte er uden åbenbar skyld i deres skilsmisse, andre er ikke. Uanset deres personlige historie må alle såvel fraskilte som gengifte gennem menighedens ord og handlinger møde budskabet om Guds ubetingede nåde mod enhver synder, der omvender sig.
3. Bibelen lærer os, at omvendelse til Jesus Kristus, bekendelse og bod altid er forudsætningen for, at menigheden kan tilsige et menneske syndernes forladelse (1. Joh. 1.9-10). Hvis en kristen bror eller søster kan bringes til omvendelse, har menighedens ældste pligt til at tilgive dem og tilsige dem syndernes forladelse, og menigheden pligt til at trøste de pågældende og vise dem kærlighed (Gal. 6.1-2).
4. Alle troende (fraskilte og gengifte) er kaldet til at lovprise Gud og vidne om ham samt til at tage del i evangeliets udbredelse. Dette bør komme til udtryk i menighedens forkyndelse, praksis og sjælesorg over for fraskilte og gengifte.
5. I følge det ene af de to nævnte syn vil en fraskilt, der indgår nyt ægteskab, i alle tilfælde bryde ægteskabet. Vielseshandlingen vil i følge dette syn således betragtes som den ydre og endegyldige markering af et ægteskabsbrud. I følge det andet af de to nævnte syn, vil brødre og søstre blandt os, som er gengifte med begrundelse i utroskab kunne anse deres nye ægteskab for bibelsk forsvarligt.
6. Af hensyn til medlemmer med de to syn, har menigheden besluttet at:
 - a. frimenigheden ikke vil påtage sig at vie fraskilte.
 - b. gengiftning, som følge af utugt, ikke vil føre til kirketugt.
7. Bibelens fordringer til ledere og forkyndere i den kristne menighed udelukker, at gengifte kan varetage disse tjenester (1. Tim.3.1-13; Tit. 1.6-9). Grunden er ikke, at ledere og forkyndere skal være fri for ydre synd. Også de lever helt af Guds nåde. Grunden er derimod, at netop de, som har leder- og forkynderansvar, bør være forbilleder for menigheden i livsførelse og væremåde - også ægteskabeligt (1. Tim. 4.12; Tit. 2.7; 1. Pet.5.3). I Frimenigheden vil dette indebære, at vi ikke vil gøre brug af gengifte som prædikanter, som medlemmer af menighedens Ældsteråd eller i lignende forkynder- og lederopgaver.

Således vedtaget på stiftende menighedsmøde den 13. januar 2001.

Menighedens kaldenavn er ændret ved ekstraordinære menighedsmøder den 2. april 2006 og 23. april 2006 og er som led i vedtægtsændringerne rettet i nærværende bilag

Menighedens kaldenavn er ændret ved ordinært menighedsmøde den 2. februar 2013 og ekstraordinært menighedsmøde 1. september 2013 og er som led i vedtægtsændringerne rettet i nærværende bilag